WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXV. Ч. 95. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 20-го ТРАВНЯ 1958. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 20, 1958 No. 95. VOL. LXV.

ВЕРШОК ЮПІТЕРА ВІДНАЙДЕНО ЦІЛИЙ ПІСЛЯ ЛЕТУ НА ВІДСТАНЬ 1.600 МИЛЬ

Кейп Канаверал, Флорида. — В неділю 18-го травня ц. р., американська армія провела дуже успішну спробу з вистреленням ракети Юпітер в понадатмосферичні простори. Вперше після багатьох спроб повелося віднайти непошкоджений вершок цієї ракети, що летіла із скорістю 9,000 миль на годину і впала на відстані 1,600 миль від бази її випущення на водах Південного Атлантійського океану. Свій лет відбула ракета Юпітер правильно і згідно з усіма передбаченнями і її вершкова частина збереглася непошкодженою, не зважаючи на скорість лету ракети і поворот її конуса через атмосферу на поверхню землі. Дотеперішні спроби в тому напрямку, продовжувані минулими місяцями, зокрема в дні 24 квітня ц. р., кінчалися безуспішно, бо ніколи не було можливости віднайти після лету цілий конус ракети чи хоч би важливіші його частини. Переведена спроба має важливе мілітарне значення, бо вона підтверджує можливість потраплення вершка ракети, засобленої в атомове стрільно, у визначену ціль на такій чи іншій території. Випущена в мин. неділю ракета Юпітер мала 69 стіп довжини і вершок її, після успішного перелету 1600 миль здовж понад Атлантійським океаном впав у море у передбаченому заздалегідь місці, де чекали американські кораблі, літаки та нурці-спеціялісти і звідки виловлено конус ракети по 4 і пів годинах від її випущення. Для облегшення стеження за конусом він був помальований білою фарбою і засоблений в парашути, кольорові бальони та світляні сигнали. В конусі було заінстальоване приладдя, яке подавало відповідні сиґнали до стежних пунктів здовж траси лету ракети. Як подають представники армії, Юпітер є найкраще розвиненою й удосконаленою військовою далекосяжною балістичною ракетою в арсеналі З'єдинених Держав Америки. Військові з'єднання ЗДА одержать цю ракету в готовому до мілітарних операцій стані ще на протязі цього року.

Ракета Юпітер перед випущенням

В ЗДА відзначили День Збройних Сил

Ню Йорк. — В суботу 17-го травня в численних містах цієї країни відзначено День Зройних Сил, який відбувся в рямках Тижня Збройних Сил, що тривав від 12-го до 18-го травня. Визначні представники збройних сил виголосили з цієї нагоди промови, в яких порушили актуальні проблеми з ділянки оборони ЗДА. І так секретар фльоти Томас С. Ґейтс промовляв в Ню Йорку про моральні вартості збройних сил країни і сказав, що вже минулася доба американського матеріялізму та ізоляціонізму. Секретар армії Вілбер М. Брокер у своїй промові в Бостоні заявив, що „індивідуальна воля одиниці в Америці" допоможе перемогти „мрії СССР запанувати над цілим світом". Шеф штабу армії Максвелл Д. Тейлор заявив у Ди Мойн, Айова, що безпека країни залежатиме від пливкости стратегії та від різних родів зброї, а не від одної стратегічної системи. В Ню Йорку відбулася дефіляда всіх родів зброї по 5-ій авеню від 89-ої до 62-ої вулиці. Дефіляду відбирали секретар армії Томас С. Ґейтс, посадник міста Роберт Ф. Ваґнер та представники військовости й адміністрації. В параді брало участь 28,000 осіб, в тому 3,000 хлопців і дівчат, 1,750 кадетів із Вест Пойнту, 4,000 вояків нюйоркської дивізії Крайової Ґвардії та інші. Коло 250,000 глядачів оваційно вітали відділи Збройних сил та показ зброї цієї країни.

ПАНІ Ф. Д. РУЗВЕЛТ ПРО ВИБОРИ В 1960 РОЦІ

Вашинґтон. — Пані Ф. Д. Рузвелт прислала свій привіт на конвенцію організації Американці для Демократичної Акції, в якому заявила, що в 1960 році „буде кінець урядові великих підприємців", бо заприязнені безконечно терпеливі нагороди світу чекають на те, щоб ЗДА „вернулися до нормального зацікавлення життям пересічного чоловіка і жінки". Теперішній уряд „прогайнував ту сильну позицію ЗДА, яку був дістав у спадку від попередніх урядів", і тому важко обороняти інтереси ЗДА.

ЗА ТИЖДЕНЬ КОНВЕНЦІЯ УНСОЮЗУ В КЛІВЛЕНДІ

За неповний тиждень, в понеділок 26-го травня, почнеться в Клівленді, Огайо, 24-та звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, що відбувається кожних чотири роки. Конвенція, яка звичайно триває повний тиждень, відбудеться в готелі Статлер і має у своїй програмі, крім конвенційних формальностей, головно звітування членів Головного Уряду, обговорення тих звітів, поправки і зміни до статуту, ухвали для добра організації та вибір нового Головного Уряду. Окрему точку в нарадах становитиме обговорення справ офіціяльного органу УНС „Свободи" та її видань. Між передбаченими змінами статуту є м. ін. пропозиція на поважне збільшення висоти суми забезпечення в УНСоюзі, як також введення деяких нових родів забезпечення, між ними і забезпечення на випадок недуги та нещасливих випадків. Конвенцію попередять наради двох призначених уже комісій: Статутової і Верифікаційної, які почнуться вже в четвер цього тижня, 22-го травня. Статутова комісія, до якої належать пп.: Богдан Зорич з Канади, Теодосій Носісвич з Іллиной, Володимир Гавриляк з Ню Йорку і Теодор Малько з Мериленду, має розглянути запропоновані Головним Урядом, як і поодинокими Відділами чи групами Відділів зміни статуту і опісля з'ясувати їх Конвенці. З цією комісією працюватиме також гол. предс. Д. Галичин. Друга, Верифікаційна комісія, до якої були найменовані пп.: Михайло Галькевич з Конектикат (з Відділу 59-го, а не з 39-го, як помилково надруковано у звітовій книжці), Петро Мороз з Массачусетс, Петро Кізел з Мішіґену, Григорій Степаник з Огайо та Степан Келяр з Пенсилвенії, і з якою працюватиме заступниця гол. предс. п-ні Ґеновефа Жеребняк, має за завдання перевірити повновласті зголошених делеґатів, кількість належних їм, згідно зі статутом голосів, зголошені в цих справах інтерпеляції і т. п. У конвенції, крім 20 членів Головного Уряду (один, сл. п. Григорій Герман, помер) і редактора „Свободи", мало б взяти участь 417 делеґатів, що розпоряджатимуть майже подвійною кількістю голосів, бо 818 голосами. У програмі конвенції є також спільна прогулянка до місцевого Українського Культурного Городу та конвенційний бенкет в середу, 28-го травня ввечорі, з відповідною мистецькою програмою, в якій, м. ін. виступить співачка Метрополітальної опери в Ню Йорку п-ні Ордассі-Баранська, соло та в дуеті із своїм чоловіком, баритоном Вол. Баранським. Між промовцями є два сенатори: сенатор Френк Лавші з Огайо та сенатор Роман Л. Грушка з Небраски. — Докладні звідомлення з перебігу конвенції появлятимуться щоденно у „Свободі".

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ПОМІЧ ВІДБУЛА СВОЮ КОНВЕНЦІЮ, УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ СОЮЗ ПОЧАВ

Клівленд, Огайо. — В днях 8, 9 і 10-го травня тут в готелі Клівленд відбулась 14-та з ряду конвенція Української Народної Помочі, братсько-запомогової організації з осідком в Питсбурґу. Конвенцію, в якій взяло участь 50 делеґатів, проводила президія, в складі: адв. Іван Демер — предсідник, Василь Жеребецький — заступник, Михайло Яремко і Анна Ключанович секретарі. До Головного Уряду УНПомочі були перевибрані або вибрані: Василь Шабатура — предсідник, адв. Іван Демер і Розалія Сикута — заступники предсідника, Анна Крупа — рекордова секретарка, Михайло Дуткевич — касир, Володимир Мазур — головний організатор (цей пост був створений на цій конвенції), Василь Баранський, Петро Тибор і Іван Гарбінський — члени Контрольної Комісії, а Мих. Дутко, Юрій Бурлака, Олександер Яремко, Михайло Сосяк, Степан Коцюба, Іван Шабатура, Осип Бойко і Іван Сенчишин — радні. З нагоди конвенції асиґновано ряд пожертв на народні цілі. Був також бенкет. Предметом ширшого обговорення на конвенції був і офіціяльний орган тієї організації, тижневик „Нар. Слово", що появляється в Питсбурґу, за редакцією п. М Кравчука.

Скрентон, Па. — В понеділок, 19-го тавня, тут в приміщеннях новопридбаного власного дому почалась 14-та з ряду конвенція Українського Робітничого Союзу, після Українського Народного Союзу другої з черги найбільшої української братсько-запомогової організації, із звичайним порядком нарад.

ВИСТУПИ ГОЛОВИ ЦК АБН-У ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА У ФИЛАДЕЛФІЇ

Филаделфія. — В суботу і неділю 17-го і 18-го травня ц. р. побував у Филаделфії Голова Центрального Комітету Антибольшевицького Бльоку Народів, п. Ярослав Стецько, який дав тут пресову конференцію, відбув зустріч з представниками місцевих українських установ і організацій та громадянством на бенкеті, влаштованому в його честь місцевою Станицею Американських Приятелів АБН при співучасті Організацій Визвольного Фронту та виголосив політичну доповідь. Першою частиною виступів Голови ЦК АБН-у на терені Филаделфії була пресова конференція, відбута в одній із конференційних заль готелю „Джан Бертрем". В конференції, якою проводив п. Гнат Білинський, взяли участь представники таких пресових органів: „Свобода", „Америка", „Наше Життя", „Гомін України", „Київ", „Вісник ООЧСУ", „Шлях Перемоги" і „Шлях". На початку пресової конференції п. Я. Стецько виголосив коротке експозе про цілі і практичне діяння АБН-у, після чого представники преси ставили йому питання, цікавлячись зокрема діяльністю АБН-у на зовнішньому відтинку по цей і по той бік залізної заслони, а також позицією АБН-у в українській внутрішній політичній дійсності. Після пресової конференції відбулася в „Рожевій Залі" готелю „Джан Бертрем" врочистий бенкет-зустріч, при участі коло 250 осіб, в тому й заступника мехіканського консуля п Мартіна Гернандеса з дружиною, далі відомого анти-комуністичного діяча п. МекІнтайра з Ради Церков, представника латишської групи п. Джорджа Перкінса, представника білорусів п. Михайла Чатирки та представників головних филаделфійських українських установ. Бенкет відкрив голова місцевого Відділу ПАБНА п. мгр. М. Утриско, після чого парох Френкфорду, веч. о. Мирослав Харина, провів молитву і поблагословив трапезу, а двоє дівчаток в національних строях вручили Голові АБН-у квіти. Після відбуття неофіційної частини бенкету, товстмастер зустрічі п. Гнат Білинський покликав до слова представників організацій і установ які склали свої привіти. Промовою веч. о М. Харини, який за мотто своєї промови взяв слова Святого Письма: „Я прийшов на землю, щоби кинути вогонь і нічого більш не хочу як це, щоб цей вогонь запалав . . ." — закінчено привіти. Зчерги товстмастер представив присутнім головного гостя п. Я. Стецька, накреслюючи коротко його політичну діяльність в ми-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У ФРАНЦІЇ ПОКЛИКАЛИ РЕЗЕРВІСТІВ ДО ПОЛІЦІЇ -- ЗАГРОЖУЄ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК

ЛІДЕР ДЕ-ҐОЛІСТІВ УТІК ДО АЛЬЖИРУ. — ГЕНЕРАЛ ДЕ ҐОЛЬ ЗАПОВІВ З'ЯСУВАННЯ СВОГО СТАНОВИЩА НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Жак Сустель (праворуч) лідер де-ґоллістів у французькому парляменті разом з ген. Жаком Массі, президентом Альжирського Комітету Публічної Безпеки.

Париж. — Політична ситуація у Франції далі хаотична, перебуваючи все ще над берегом громадянської війни. Уряд П'єра Пфлімлена покликав до поліції, чи пак французької жандармерії нові резерви. Військо перебуває в касарнях. Одна з трьох великих французьких робітничих спілок, опанована комуністами, видала приказ до робітників „бути напоготові", щоб, на випадок спроби перевороту правими колами — проголосити генеральний страйк. Робітники мають стриматись від праці підчас заповідженої де Ґолем пресової конференції, але їх провідники передбачають негайний поворот до праці після тієї конференції. Міністер преси Альберт Ґазіє звернувся з закликом до французьких і закордонних журналістів, щоб вони виявили поміркування у своїх звідомленнях, погрожуючи, що у противному випадку буде зведена превенційна цензура на всі пресові відомості.

Уряд П'єра Пфлімлена перевів небувалою у французькому парляменті більшістю 461 голосів проти 114 постанову про проголошення „стану небезпеки". „Проти" голосувало тільки праве крило т. зв. Незалежної партії, себто де-ґоллістів, і „пужадисти". Переведено численні арештування між іншими — арештовано двох генералів, а саме заступника команданта французького летунства ген. Андре Шалля і генерала Жака Мартена. На знак протесту проти арештувань, переведених без попереднього повідомлення шефа штабу французьких збройних сил генерала Пола Елі — цей останній зрікся свого становища. На його місце призначено генерала Анрі Лорільо. Міністром внутрішніх справ в уряді Пфлімлена став знову Жіль Мош, який вславився був на тому становищі за попередніх років найенерґійнішою акцією проти порушників спокою. Віце-прем'єр, кол. прем'єр Ґю Молле, поставив у своїй промові в парляменті кілька засадничих запитів генералові де-Ґоллеві: чи заява того генерала про „готовість" перейняти владу стосується леґального способу стати прем'єром з рук президента Республіки, чи всяких метод, — чи він признає леґальний характер теперішнього уряду, — чи він солідаризується з генералами в Альжирі, які зламали військову дисципліну, не послухавши приказів свого найвищого зверхника, що ним є президент Республіки і чи він узагалі схвалює те, що сталося в Альжирі від минулого тижня. Генерал де Ґоль заповів, що він з'ясує своє становище в подробицях на пресовій конференції, що була заповіджена на понеділок 19-го травня ц.р. Поважним ударом для уряду і скріплення табору скрайніх націоналістів, які домагаються приходу до влади генерала де Ґоля, є втеча з Франції парляментарного посла Жака Сустеля, колишнього міністра для справ Альжиру, який здобув собі був велику популярність серед французьких колоністів в Альжирі своєю непримиримістю супроти арабських націоналістів. Він був під поліційним доглядом, однак зумів втекти з Парижу до Швайцарії, а відтіль спеціяльним літаком прилетів в минулу суботу до Альжиру, де його відразу привітали, як політичного лідера цілого руху проти теперішнього уряду у Франції. Все ж — він, промовляючи на масовому вічу 40.000 слухачів — хоч кричав „Хай живе де Ґоль" — проте водночас додавав оклик у честь французької Республіки. Всі транспорти між Францією і Альжиром припинені, за винятком харчів і ліків. Так само далі припинена всяка інша комунікація, поштова, телефонічна і телеграфічна. Курс франка сильно впав на чорній біржі, а піднеслася вартість доляра і золота.

В НЮ ЙОРКУ ПОСВЯЧЕНО НОВИЙ БУДИНОК ШКОЛИ СВ. ЮРА

Ню Йорк. — 18-го травня відбулося посвячення величавої нової школи при парохії св. Юра в Ню Йорку, при 6-ій вулиці, в якому взяли участь тисячі вірних цієї парохії та запрошених гостей. Це торжество складалось з 4-ох частин. В суботу 17-го травня в шкільній авдиторії ім. д-ра О. Саса-Яворського відбувся Концерт, влаштований дітьми школи св. Юра в 100-річчя появи Божої Матері в Люрді. Хоч на програму концерту складалися 14 точок (гра на піяно, промова, деклямації, виступи шкільного хору, інсценізація та балет дівчат), він все ж таки, завдяки добрій підготові тримав малощо довше, як годину. В неділю 18-го травня о. протоігумен Николай Когут ЧСВВ відправив Благодарственну Службу Божу в подяку Богові за допомогу в довершенні такої великої цілі, як школа для українських дітей в Ню Йорку. О 3-ій годині по полудні відбулася третя частина урочистостей посвячення, а саме похід, в якому взяли участь духовенство з Преосвященним Кир Амврозієм Сениншином на чолі сестри ЧСВВ, католицькі ветерани, шкільні діти та делеґати від громадських і релігійних організацій. В поході несено 42 прапори, він пройшов Третьою авеню через 8-му вулицю і Другу авеню до 6-ої вулиці, при якій стоїть новозбудована школа. Шосту вулицю щільно виповнила багатотисячна маса народу. Кир Амврозій довершив акту посвячення школи, а після того промовив о. ігумен Орест Засійбіда, ЧСВВ, який вітав і дякував Єпископові Кир Амврозієві за те, що особисто прибув посвятити цей шкільний будинок. Головну промову англійською мовою виголосив представник Його Еміненції Кардинала Френсіса Спеллмана монсеньйор Джан Пол Гаверті. Він говорив про історію української католицької парахії в Ню Йорку та про її значення для нашого народу. Промову українською мовою виголосив о. крилошанин Роман Лободич, який говорив про значення церковного шкільництва в історії нашого народу та про заслуги Чина оо. Василіян на цьому полі.

У вечорі в 6-ій годині в авдиторії школи відбулася 4-та частина торжества — Бенкет, в якому взяло участь стільки учасників, що велика заля була виповнена. Товстмайстрами були о. Орест Засійбіда, о. д-р Степан Тиханський і адвокат Степан Ярема. В Бенкеті взяли участь: Преосвященний Кир Амврозій, асемблімен Семюел Спіґел, конґресмен Лїонард Фарбстейн, суперінтендент католицьких шкіл в Ню Йорку монсеньйор Джан Пол Гаверті та протоігумен о. Н. Когут, ЧСВВ. Присутні були представники різних організацій, між іншим від УНСоюзу п. Дмитро Галичин, і адв. Михайло Пізнак, а від „Свободи" д-р Лука Луців. При почесному столі сидів представник ВПреосвященнішого Кир Константина канцлер о. д-р Плятон Корниляк. Під час Бенкету промовляли ВПреосв. Кир Амврозій, асемблімен Семюел Спіґел, конґресмен Лїонард Фарбстейн, монсеньйор Джан Пол Гаверті і о. протоігумен Николай Когут та о. ігумен О. Засійбіда. Кир Амврозій ґратулював оо. Василіянам, шкільним дітям та цілій парохії такої гарної школи та закликав вірних і надалі до жертвенности, щоб довести до щасливого закінчення цю прекрасно заплянoвану будову. При кінці присутні представники організацій складали свої пожертви на докінчення школи.

Гаммершилд перейняв провід усіх справ міжнародного роззброєння

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд зреорганізував персональний апарат Об'єднаних Націй так, що сам став керівником всіх справ, зв'язаних з проблемою переговорів про міжнароднє роззброєння на терені ОН. Формально з відходом у стан спочинку чілійця Беньяміна Когена, який працював у штабі Об'єднаних Націй від 1945 року. У зв'язку з цим Гаммершилд перевів персональні пересунення і призначив індійця Т. Г. Наґаяна своїм особистим асистентом для справ роззброєння. У цій справі Гаммершилд перевів попередні наради з репрезентантами ЗДА, Англії, Фанції, Совєтів, Канади і Японії в Об'єднаних Націях. Гаммершилд дуже стурбований бойкотом Комісії і Підкомісії для справ роззброєння Совєтами, але дещо підбадьорений останньою згодою Совєтів на пропозицію ЗДА щодо встановлення технічної Комісії задля устійнення можливостей інспекційної контролі, яка ґарантувала б збереження міжнародного договору про припинення дальших експериментальних вибухів ядрової зброї.

● **Д-р Володимир Галан,** як голова Головної Управи Об'єднання б. вояків українців в Америці у виконанні постанови 5-го Делеґатського З'їзду склав особисто в минулий четвер 15 ц. м. у французькій амбасаді у Вашинґтоні меморіял з протестом від зорганізованих в ОбВУА кругло 800 колишніх вояків-українців проти недавньої телевізійної передачі з державної телестації в Парижі. Копію того протестаційного меморіялу передано державному департаментові та французькому консулеві у Филаделфії. Д-р В. Галан поінформував про це Головну Управу ОбВУА на її першому засіданні, яке відбулось у Филаделфії в неділю 18 ц. м.

НАТО ревідує свої пляни у зв'язку з ситуацією у Франції

Париж. — У зв'язку з непевною ситуацією у Франції, головна кватира НАТО ревідує свої пляни щодо дисльокації ракетних баз, центральних складів постачання, нафтопроводів і т. п. В головній кватирі НАТО генерала Лоріса Норстеда беруть під увагу, що коли б у Франції прийшов до влади генерал де Ґоль, то настануть труднощі з уваги на неприховану нехіть того генерала до НАТО. Генерал де Ґоль нібито вважає, що французькі збройні сили не повинні бути в ніякій мірі узалежнені від будь-яких надрядних чинників, у цьому випадку головної кватири НАТО, — та що, з політичного боку — Франція більше зискала б у безпосередніх переговорах з Совєтами, як у перебуванні в спільному бльоці НАТО. З другого боку береться під увагу можливість, що в боротьбі проти де Ґоля прийде у Франції уряд „народного фронту" з комуністами включно. Ото ж, мовляв, у Західній Німеччині є більша стабільність влади і тому центральні склади постачання для американських військ, стаціонованих в Західній Німеччині, будуть переноситись до Західньої Німеччини. Північно-німецький порт Бремергафен має у великій мірі заступити для НАТО французький порт Ле Гавр.

В АМЕРИЦІ

● **У столиці Венесуелі** заарештовано трьох осіб, які плянували викрасти віце-президента Ричарда М. Ніксона. В урядових колах твердять, що заарештовані служили в поліції колишнього диктатора Венесуелі Маркоса Переза Хіменеза, який живе тепер на вигнанні в ЗДА.

● **Бюро нафтових копалень** повідомляє, що внутрішній ринок ЗДА в червні цього року потребуватиме денно 6,865,000 бочок нафти. В травні цього року денно зуживалось пересічно 6,550,000 бочок.

● **Еспанський князь** 20-річний Хуан Карльос, претендент на еспанський престол, 15-го травня відвідав Військову Академію у Вест Пойнті, Н. Й., де був очарований життям кадетів, головним чином наймолодших т. зв. „плебеїв". Під час відвідин князя Хуана Карльоса кадети не мали тих привілеїв, які вони мають звичайно під час відвідин членів королівських родин. Теперішній комендант академії генерал Дейвідсон дарує малі кари кадетам тільки під час гостини дійсних голов держав.

● **Голова Комісії** для дослідження протиамериканської діяльности в Палаті Репрезентатів, конґресмен Френсіс Е Волтер заявив, що „в цій країні панує нерозуміння дійсної природи комунізму", внаслідок чого наші політики домагаються переговорів з комуністами, немовбито від них можна було сподіватися щирости й доброї волі.

● **Зіґмунда Гавронського** суд покарав на п'ять долярів за те, що йшов пішки по Мідовбрук автостраді на Лонґ Айленді. Обурений цією карою, він заявив, що, бувши вояком в Італії, маршував свобідно на славній на весь світ римській автостраді „Вія Аппія". Але його аргументи не переконали судді.

У СВІТІ

● **Уряд комуністичного Китаю** одверто запропонував Індонезії свою допомогу в здавлюванні революційного руху проти комуністичного уряду президента Сукарна. Урядові Сукарна вдалося зайняти своїм військом всю охоплену повстанням Суматру, але керівники повстання мають кілька бомбардувальників, мабуть від націонал-китайського уряду на Формозі, і вони переводять налети на індонезійські порти, кораблі та копальні.

● **В Англії** минула небезпека генерального залізничого страйку. Після того, як дві професійні спілки залізничих службовців і машиністів погодилися на 3% підвишки платень, також третя професійна спілка, що охоплює 570,000 залізничників, прийняла постанову проти страйку.

● **В Індії** сталася в минулий четвер велика летунська катастрофа. Пасажирський літак на лінії Індії-Пакістан, який віз 38 пасажирів, незабаром після того, як піднявся з летовища в Ню Делі, з невідомої причини загорівся і впав. Згинуло 29 осіб, в тому числі 5 американців.

● **До Копенгаґи, столиці Данії,** прилетіло 48 промисловців і фінансістів із Дітройту, які об'їздитимуть різні европейські країни. Вони обурились, коли місцеві журналісти закидали їх запитами про „злі часи в Америці". „Хто наговорив вам такі дурниці, — запитували вони данських журналістів, — що в Америці настали погані часи?" Американські бизнесмени запевняють, що теперішня рецесія в ЗДА швидко промине.

● **У лондонському суді** 56-річний Альберт Океле дістав розвід із своєю 46-річною дружиною, яка вперто носить штани. Англійський суддя признав рацію позивачеві, що жінка, яка не хоче носити спідниці, може своїм неестетичним і нежіночим виглядом зіпсувати настрій чоловікові і знівечити згідливу подружню атмосферу.

● **У Пакістані,** сусідній з Індією південно-азійській державі, епідемія вітряної віспи охопила коло 200.000 осіб. Хоч ця недуга не є смертельною, якщо протидіяти їй щепленням, внаслідок браку вакцини померло вже коло 50,000 осіб. Віспа поширюється в сільських округах, а по містах лютує холера.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3 N. J.

ПІДРИВНА РОБОТА У СВІТІ

„Чи були там якраз комуністи, чи ні, як нам відомо, комуністи звичайно пробують використати й підпорядкувати своєму проводові всякий неспокій, чи він ще прихований, чи вже розвивається. І якщо вдається його витягнути наверх у формі дійсного заворушення, то це ж їх практика, яку вони стосують по всьому світу: у Бірмі, в Якарті, у Південній Америці, в інших місцях. Це подобає на рід узгідненої ідеї і згори прийнятого пляну ..."

Такими словами президент Айзенгавер відповів під час останньої пресової конференції в середу 14 травня ц. р. на запит журналіста про комуністичну руку в демонстраціях, з якими віце-президент Ніксон зустрінувся в своїй подорожі по Південній Америці, зокрема — в Перу і Венесуелі. Президент на першому місці поставив економічні проблеми, які турбують ті країни. Але, сказав він: „там було багато диму, а тому певне був і вогонь". Президент відмовився говорити на тему „дуже делікатної ситуації" в Ливані і в Альжирі, щоб не розбурхувати будь-якими словами й без того „розбурханих екстремізмів". Але вістки, які минулого тижня наспіли з Альжиру, Ливану та Парижу, пригадали людям, що скрізь у тих подіях також була, більш або менш назверх видна, але вперто діюча, — комуністична рука.

Це стара проблема комуністичної підривної роботи, інфільтрації і використовування місцевих турбот для сіяння бурі скрізь, де тільки можна. Згідно з тактикою, приписаною ще Леніним, а потім детально розробленою в центральному московському закордонно-пропагандивному апараті, в кожній країні стосується інший підхід, залежно від місцевих умов. Визнавцям Мохаммеда в смузі Гази, що їх вербується для виконування саботажів у Ливані чи для бешкетів і вуличних демонстрацій (знищення книжок та спалення будинку-американської публічної бібліотеки в Тріполісі чи Бейруті) — не говорять про Маркса, Леніна та Сталіна. Їм кажуть, що ливанські державні мужі Шамун чи Малік — це американські наймити, які злигалися з Ізраїлем і є спричинниками нужди арабських утікачів з Палестини. В Альжирі на вулицях теж ніби не було комуністів, а були тільки французькі націоналісти. Але який інтерес французького націоналізму, що мріє про Велику Францію з заморськими посілостями, у тому, щоб ламали меблі та палили акти в бюрах генерального французького резидента, і щоб перевертали та торощили авта державних французьких урядовців?! В Індонезії підбурюють людей проти Америки, як союзниці Голляндії, а в розмірно найбагатшій з усіх південно-американських країн Венесуелі — „Америка винувата", бо вона є найбільшим конкурентом Венесуелі на світовому нафтовому ринку. Але чи багато тих людців, що кидали камінням на Ніксона в Лімі і Каракасі, орієнтуються в дійсних причинах господарських клопотів своєї батьківщини?! Вони повірили, що Америка є їх ворогом, а той хто сказав їм це, робив це з дуже добре йому відомою ціллю.

І всюди комуністи використовують демократичні засоби задля підрізування підвалин демократії. У Франції вони не тільки повноправні, а часто й упривілейовані. В Совєтах хіба самогубці відважилися б критикувати армію, бо там це — протидержавний злочин. Зате французькі комуністи, з наказу Москви, ведуть систематичну кампанію проти армії, підрізуючи мораль власного народу. У Венесуелі, після недавнього скинення тамошнього диктатора, член військової хунти, комунофіл, став (звичайно!) керівником поліційного апарату, того самого, що не діяв у дні приїзду Ніксона. В Єгипті, де комуністична партія заборонена, комуністи включились у націоналістичні ряди, а Ливан є сіллю в оці Москви, як єдина арабська демократична республіка на Середньому Сході.

Дейвід Лоренс, говорячи про комуністичну руку, яка появляється скрізь у світі, де тільки можна пошкодити З'єдиненим Державам, ставить в „Ню Дейлі Геральді" запит: як можна підготовляти зустріч із Хрущовим, який є найвищим шефом протиамериканської кампанії? Замість конференції „на вершинах", він пропонує два зовсім протилежні акти: зірвати дипломатичні взаємини з Совєтським Союзом, як світовим змовником та найбільшим ворогом Америки, і підготовити викинення Совєтського Союзу з Об'єднаних Націй, як постійного і послідовного порушника їхнього чартеру. Нема ніякого сумніву, що коли б таке сталося, то престиж Америки дуже високо піднісся б у світі і серед підсовєтських народів. Не співіснування з Москвою, а ізоляція її, бойкот і безжалісне таврування її на кожному кроці, за кожний її злочин, може скріпити рух спротиву підсовєтських країн та змобілізувати проти неї весь культурний світ.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

НАЙВАЖЛИВІША СПАДЩИНА СУВЕРЕННОГО НАРОДУ

Ще не перевелися „хрестоносці" в цій країні: ще мають люди ідеї і ведуть похід за них, правда, не такими засобами, як колись лицарі середньовіччя, а модерними засобами пропаганди та політики.

Від „Дня Подяки" починаючи, більшість цих різних офіційних днів — це вислід таких „хрестоносних походів" завзятих американців з ідеями. І ось недавно добився такого успіху колись бідний фармерський син з Північної Каролайни. Правда, він тепер славний адвокат у столиці, старший партнер адвокатської фірми (з 9 партнерів), що займає цілий поверх великого будинку, а до того президент Американської Асоціяції Адвокатів. Це — Чарлз Райн.

Він, видно, не тільки професіоналіст, що користується знанням права, щоб заробляти на життя. Чарлз Райн захоплений самою ідеєю права; він вважає, що в цій ідеї лежить сила американської системи і через те — американського рівня життя. Він прийшов до переконання, що „ідея володіння права в такому вигляді, як її стосують в ЗДА, могла б поширитись у світі і здобути світові мир". І Чарлз Райн прийшов до висновку, що святкування „Дня Права" може дати цьому початок. Він почав акцію: писав, говорив, переконував, їздив ... І добився успіху. Проклямацією з 3 лютого ц. р. Президент ЗДА проголосив день 1-го травня цього року „Днем Права в ЗДА".

„Треба, щоб американський народ з гордістю згадував і пильно беріг велику спадщину волі, справедливости й рівности під владою права", — починається проклямація. Вона говорить про те, що охорона прав і волі одиниці для права, це — серце й душа американської системи, яка тим і різниться від інших політичних систем, що спираються на самій силі; вона стверджує, що ця американська система стала надхненням для тих народів, які теж мріють про волю, справедливість і рівність під владою права, і що її наслідування в світі могло б причинитися до панування правди й тривалого миру. Святкування „Дня Права", кінчає проклямація, дає добру нагоду краще зрозуміти й навчитися цінити вартість права і правові підкореної влади в державі, і звернути на неї увагу світу.

На проклямацію відгукнулися часописи, правники, професори ... Від місяця березня ряд промов у обох палатах Конґресу присвячено „Дневі Права": сенатори Ервін, Вайлі, конґресмени Гайд, О'Гера, Дойл, Бентлі були промовцями й промоторами нового свята.

Потім і різні губернатори проголосили в своїх стейтах „Дні Права", а в самий день 1-го травня відбулося святкування по всій країні.

Очевидно, столиця мусіла дати добрий приклад. Наперед у святковій залі Федерального Дистриктового Суду зібрались судді Найвищого Суду з своїм шефом Вореном на чолі, міністер правосуддя Роджерс, найвищі достойники всіх трьох віток влади, чисельні високопоставлені гості з родинами і нарешті група майбутніх громадян ЗДА; ці останні наприкінці свята одержали американське громадянство. Міністер Роджерс був головним промовцем. Складаючи поклін праву, як інституції, він сказав: „Людина може бути вільною і громада може зберегти тривалий лад тільки тоді, коли принцип володіння права справді буде збережений, і то не тільки між одиницями, але й між одиницею та її державною владою ... Таку систему права ми, щасливі, маємо в Америці" ...

Опівдні того ж дня відбулося друге, ширше святкування „Дня Права" — церемонія перед новим будинком Дистрикту. Це дистриктова влада складала трибут Правові ...

В університетах Горварда — цьому державному університеті столиці, призначеному головним чином для студентів негрів, промовляв нюйоркський сенатор Джевітс. Він спинився на значенні судів, а головно Найвищого Суду ЗДА, і вказав на небезпеку для правосуддя від останньої гострої критики рішень Найвищого Суду.

Суддя Найвищого Суду Гарлян також говорив про важливість суддів у промові до членів Об'єднання Студентів Права. На його думку, зрозуміння правдивої функції судочинства занепадає серед молодих правників, і це може некорисно відбитись на всій правовій системі країни.

Оригінальну імпрезу влаштував Осередок Права Вашингтонського Джорджтавнського університету, який призначив особливу нагороду за відважну суддівську діяльність федеральному судді Дейвісові, славному з його об'єктивної та рішучої постави в Литтл Року.

Офіційне святкування „Дня Права" відбулося під знаком ідеалізму в розумінні й оцінці американської правової системи і в переконанні, що ця система є основою „щасливого американського життя", політичного чи економічного, як і взагалі американського „вей оф лайф" і життьового стандарту.

Але особливо цікава віра в універсальну вартість і свого роду месіянізм-посланництво американського принципу володіння права та переконання, що він може принести й цілому світові тривалий мир і подібне до американського щасливіше життя.

Очевидно, свято було передусім політичною демонстрацією проти тих систем, які іґнорують владу права. Самий вибір дня — 1-ше травня — на „День Права" мав на меті протипоставити вільний спосіб громадського життя в державі під володінням права тому першотравневому Святу Праці, яке, хоч вийшло із шляхетних ідей і ще навіть тепер вписане в совєтську конституцію як „право на працю" — стало тепер символом підневільної праці, утиску й насильства — поза межами права. Та ідеї ініціятора „Дня Праці", Президентової Проклямації і інших заяв, виросли куди далі: вони кажуть, що ідея володіння права, за американським взором, може і повинна запанувати в світі, запевнивши йому мир, волю й рівність.

Можна дискутувати з цим месіяністичним нахилом, можна доводити так і сяк в теоретичній і практичній площині. Але, здається, „День Права" може і повинен також виконати велике завдання на внутрішньому відтинку. Немає сумніву, що сама ідея володіння права, правовости, правового світогляду, правовідчуття, чи яку назву вживати, — дуже заслуговує на те, щоб стати предметом загального святкування саме в наші часи. Але суть його повинна бути в тому, щоб наново зробити правовість — яка обіймає не тільки суб'єктивні права, але й обов'язки — частиною виховного ідеалу молодого покоління. Бо з ним, цим поколінням, вдержиться або впаде, або здеґенерується ця велика традиція, спадщина від батьків і дідів. Бо, як недавно сказав старенький декан-емерит славної Гарвардської Школи Права, Роско Павнд: „Право, — це найважливіша спадщина, яку має суверенний народ ,бо без права не було б ні суверенности, ні спадщини".

ЩЕ ОДНА „НАУКОВА" ДИСКУСІЯ ПРО ФРАНКА У ЛЬВОВІ

10-го вересня минулого року відбувалося у Львові засідання Ученої Ради Філологічного факультету Львівського державного університету Івана Франка, де проведено широку „наукову" дискусію над виступом професора цього університету і доктора філологічних наук М. Пархоменка, який на науковій сесії, присвяченій сторіччю з дня народження І. Франка, посмів заперечувати Франкове авторство вірша „Папі в альбом". У висліді цієї „дискусії" чи точніше гострих нападів і засуджень університетських доцентів і кандидатів філологічних наук, як також сторонніх для університету і зовсім не зв'язаних з університетом компартійців, проф. Пархоменко був змушений признати свою „помилку" і погодитися, що рада філософічного факультету ЛДУ мала рацію, визнавши його виступ „недоречним".

Через чотири місяці після цієї „наукової" дискусії, 4-го січня 1958 року, у цьому ж ЛДУ відбулося поширене засідання об'єднаних „учених рад" аж трьох факультетів університету — філологічного, історичного та журналістичного для „наукової дискусії" над рецензією цього ж проф. М. Пархоменка про книжку А. Брагінця „Філософські і суспільно-політичні погляди Івана Франка" (Львів, 1956), вміщеною у журналі „Вопросы Философии" (ч. 8, 1957). У цій рецензії проф. Пархоменко, знову ж, згідно з своїм науковим сумлінням, відважився ствердити, що Франко був марксизмові чужий, і тому спроби А. Брагінця зробити його марксистом є звичайним „підтягуванням", яке нічого спільного з наукою не має.

Рецензія проф. Пархоменка подіяла на підсовєтських львівських „науковців" і компартійців, наче патик, застромлений у гніздо шершнів. Скликавши поширене засідання „учених рад" трьох факультетів, вони почали таку „основну" дискусію, що не залишили й сухої нитки на Пархоменкові, відмовляючи йому не тільки науковости і партійної витриманости, але й обвинувачуючи його навіть в потяганні за .. українськими буржуазними націоналістами.

Засідання об'єднаних „учених рад" відкрив якийсь доц. Б. Кубланов, який познайомивши присутніх із змістом книжки А. Брагінця та з її обговоренням „на катедрі філософії", ствердив, що закид проф. Пархоменка в нав'язуванні марксизму Франкові не відповідає дійсності, бо А. Брагінець назвав Франка лише „революціонером-демократом", світогляд якого „був значно прогресивніший, ніж у його попередників революціонерів-демократів XIX ст.", особливо ж тим, що І. Франко „засвоював марксистську теорію". Крім того, Кубланов закинув Пархоменкові „ненауковість критичного методу", „безсоромне поводження з цитатами", „неспроможність розібратися в питаннях філософії" тощо. Свій виступ Кубланов закінчив „розторощуючим" твердженням, що рецензія М. Пархоменка „об'єктивно перегукується з твердженням українських буржуазних націоналістів".

Черговим дискутантом після Кубланова виступив доцент ЛДУ В. Дмитрук. Він ствердив помпезно, що „намагання М. Пархоменка відсікти Івана Франка від марксизму і матеріялістичного світогляду не є чимось новим в українському літературознавстві", і „на багатому фактичному матеріялі ... показав", що „М. Пархоменко в цьому відношенні мав таких попередників, як Барвінський, Целинський, Огоновський, Сімович та інші, які застерігали Івана Франка від революційности, соціялістичних ідей, (і) твердили, що коли у нього й були соціялістичні захоплення, то лише в молоді роки, а потім І. Франко відійшов від них". „Розторощивши" Пархоменка згадкою про таких буржуазно-націоналістичних „зубрів", як Барвінський, Огоновський та Сімович, Дмитрук відмовив Пархоменкові „наукової сумлінности" і назвав його послідовником „засудженої радянської концепції „одинаків", за якою І. Франко зображується самотнім, без попередників, поза літературним середовищем".

У дальшому ході дискусії доц. М. Олексюк назвав рецензію М. Пархоменка „вкрай суб'єктивною і тенденційною" і визначив „смішхотворним" намагання Пархоменка „ототожнити агностицизм Канта з деякими твердженнями І. Франка". Вторуючи своїм попередникам в „обговоренні", завідувач відділу літератури Інститут суспільних наук АН УССР, О. Мороз, засудив „перекручення", що їх допускав М. Пархоменко у своїх попередніх франкознавчих роботах", спрямованих — як твердив М. Мороз — на „приниження І. Франка, як письменника". Вслід за Морозом, „з принциповою критикою поглядів" М. Пархоменка виступили доценти Р. Бродський, В. Вареник і поет Д. Павличко, останній з яких „доводив", що рецензія Пархоменка на роботу А. Брагінця про Франка як марксиста „принесла велику шкоду для українського франкознавства", особливо ж тим, що принизила І. Франка „до рівня епігонського наслідувача".

З рішучим засудженням рецензії М. Пархоменка виступив також старший науковий працівник Інституту суспільних наук О. Дей , який, у зв'язку з цією ж рецензією, „звернув увагу присутніх на книгу запеклого націоналіста В. Дорошенка, яка вийшла недавно в Америці" і про зміст якої можна судити з назви розділів „Франко — співець самостійної України", „Франко — ворог комунізму". „Поява тих книг, — підкреслював О. Дей, — вимагає від усіх радянських вчених бути готовими до боротьби з цими та їм подібними фальсифікаторами творчости автора „Вічного революціонера" і „Каменярів"".

Наприкінці дискусії виступив і сам автор зрецензованої М. Пархоменком книжки про світогляд І. Франка, А. Брагінець. Відпекуючись від інтенції зробити І. Франка „послідовним марксистом", він ударив ще раз навідлі М. Пархоменка, мовляв, той у „своєму трактуванні літературної спадщини І. Франка потягнувся за українськими буржуазними націоналістами".

У висліді дискусії, що її зреферував у 3-ій книжці „Жовтня" (стор. 116-118) кандидат філологічних наук Михайло Нечиталюк, рецензію М. Пархоменка засуджено, як необ'єктивну, помилкову й шкідливу. Проф. М. Пархоменка під час дискусії не було, отже він не мусів ще один раз визнавати свої погляди „помилковими" й „недоречними". Можливо, що зобов'яжуть його зробити це на іншому місці.

О. Р.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ДЕРЖАВА

Лондон. — 4-го травня в Лондоні мав виклад член екзекутивного комітету Жидівської Соціял-Демократичної партії у Великобританії І. Єзерський про 10-ліття Ізраїльської Держави. Промовець насамперед процитував, яке Сталін дав означення нації: спільна територія, спільна мова, спільна культура творять націю. З цього становища Сталін не визнавав жидів за націю, бо жиди не мали своєї території 2000 років і, розсіяні по всім світі, втратили давню гебрейську мову і прийняли культуру народів, серед яких їм доводиться жити. І, однак, 1948 р. сталося „чудо": 24 квітня була проголошена незалежна держава — Ізраїль. Друге „чудо": ізраїльці успішно відбили атаку арабських держав, хоч мали тільки зародок армії — Ґаганна. Ізраїльська держава була визнана великодержавами. Чому це сталося?

Єзерський уважає, що тут грало ролю почуття вини урядів різних країн, які не дозволили масової еміграції жидів із країн, опанованих Гітлером, і цим віддали їх на знищення за другої світової війни. Ті жиди, що врятувалися, рішили оселитися в Ізраїлі, щоб нарешті, через 2000 років, стати повноправними громадянами на землі своїх предків. Закон цієї держави визнає право жидів в цілому світі оселитися в Ізраїлі.

В 1948 р. було коло 600 тисяч жидів в Ізраїлі. Тепер є 1,800,000. Ізраїль не має підземних багатств — заліза, нафти, вугілля. Але промисловість в Ізраїлі розвивається: автомобільна індустрія, сталева (залізо привозять), фармацевтична, керамічна промисловість, навіть холодильники виробляють в Ізраїлі. Але головне зайняття ізраїльців — хліборобство і садівництво: Ізраїль не може своїх продуктів садівництва настачити на світовий ринок такий є великий попит. У наукових інститутах Ізраїлю робляться досліди перетворення солоної морської води на солодку: це дало б країні досить води для зрошування садів і нив.

Політичний режим в Ізраїлі спирається на парлямент (Кнессет), що вибирається загальним і пропорційним голосуванням. Пропорційність — казав Єзерський — приносить деякі труднощі, бо це дає ґрунт для творення дрібних партій. Однак, в Ізраїлі є стабільний уряд, що спирається на найбільшу партію соціял-демократів (Мапаї), під проводом Бен-Ґуріона. 65 відсотків виборців Ізраїлю дають свої голоси за соціялістів. Арабська меншість має в парляменті 6 послів.

Сільське господарство в Ізраїлі організоване переважно на засадах добровільної кооперації. Рішальне слово в сільському господарстві належить робітничій професійній спілці, що зветься „Гістадрут". Ця спілка контролює 65 відс. народного господарства країни, 70 відс. хліборобських господарств належать до Гістадруту. Гістадрут будує залізниці, шляхи, доми, виробляє цемент і т. д. Інженери цієї організації дають технічну допомогу в відсталих країнах Азії й Африки. Поряд з сільсько-господарськими є й індустріяльні господарства як теж є приватні промислові підприємства.

В Ізраїлі начисляють коло 10-15 тисяч безробітних. Це нові іміґранти, які мусять перейти вишкіл — в промисловости або в рільництві. Жиди з різних країн в Ізраїлі мають не однаковий рівень культури: пастухи з пустинь Ємену або мешканці печер з Марокка не можуть рівнятися з цивілізованими жидами з Німеччини або Англії. Але молоде покоління скоро зливається в одну націю, що говорить, пише, думає й співає оживленою мовою Біблії.

Після утворення режиму Гомулки в Польщі, дозволено польським жидам еміґрувати. Протягом короткого часу до Ізраїлю прибула з Польщі значна кількість визначних учених, техніків, організаторів: наприклад, бувший директор інституту атомової енергії в Польщі є тепер в Ізраїлі, недавний директор цивільного летунства з Польщі займає нині відповідне становище в державі Ізраїль.

Промовець згадав про війну на Синаї в 1956 р. і ствердив, що після того єгиптяни перестали „малу війну" на границях Ізраїля і не роблять перешкод для плавби ізраїльських кораблів через порт Елат над Червоним морем.

П. А.

О. Дереш

МЕЖА

(1)

Бабине літо грає в повітрі білими нитками павутиння, що чіпляється змарнілого бадилля та жовтої стерні, мережею скривають поля, а ранками нанизують на себе перлини холодної роси. Понад хребтами лісистих Карпат тягнуться ключі журавлів, прощаючись жалібним крюканням з українськими землями, що кормили їх весною й літом. Стада сірих, диких гусей із далеких північних тундр западають на ніч на відпочинок по цей бік гір, щоб, знявшись раннім ранком під синяву неба, без відпочинку добитися до угорської рівнини. Більше по землі біжить, як летить товстий перепел, зашивається вечорами під кущ, а на світанку знову мандрує, щоб впору втекти від холоду зими. Ґлухарі злітають із сухих галузей смерік на мокряві луки і визбирують спілі червоні ґоґози. Звірі, що живуть у землі, доповнюють свої припаси на зиму.

В'януть залишки трави і кладуться додолу. Пустошіють поля, і дивний сум та тиша сіли на них. Поволіше кружляють соки в деревах, опадає лист і з тихим шелестом вкриває землю. Проминула радісна творча весна й вагітне плодами землі літо. Впали буйні трави на луках і сіножатях під гострими косами, закривлені серпи постинали важке зерном колосся, і проскрипіли вже високо наладовані снопами золотої пшениці вози. З токів несуться тепер ритмічні удари ціпів, і скаче вгору жовте зерно. З традиційною набожністю бере його в руки господар, продуває від полови, важить на долонях, розсуває пальцями, щоб провірити, чи дуже занечищене кукілем та стоколосою, пробує його твердість зубами і, вдоволений вислідом проби, кидає додолу. Знову підносяться ціпи вгору, схиляються одноманітним рухом руки й спини: підскакують биті снопи й несеться відгомін селом. Засіки й комори наповнюються селянським золотом. Ломотять льон і коноплі на терлицях: витрісують господині жовті й сірі волокна від пороху, шепчуть у перервах одна другій плітки та селянські новинки з усного сільського часопису. Жовтіють під стріхами сплетені коси кукурудзи й цибулі. Обчісують господарі обороги повні зеленої отави, щоб не замокали зимою. Блеють вівці, зігнані з полонин, і блукають по полях, визбируючи листя капусти та буряків. Димляться осінні вогнища. Молоді пастушки печуть в жарі бараболю, бігають радісно й гамірно по полях із замурзаними від бараболі обличчям і в приступі молодої буйної сили перескакують через дим і вогонь.

Не дає господар відпочивати землі. Ранить ріллю плугом і перевертає її верстви. Бере на плечі тайстру з вимолоченим тількищо збіжжям, хреститься поважно і широким розмахом руки кидає зерно в родючу землю. І знову зеленіють поля озиминою, вичаровуваною таємничими силами природи, проганяючи осінній сум із піль.

* *
*

Іван Долішний орав свою ниву вксклад. Рало різало землю, а полиця плуга ломила скибу й перевертала на зжовтілу стерню. На зорану землю сідало вороння й поїдало черви. Коли плугатар в кінці ниви обертав плуг, щоб зачати другу скибу, вороння вступалося на сторону, а потім ішло поволі за ним.

— От мишва заплодилася, — нарікав Іван, коли з нори вискакували миші і втікали втертими ярочками до інших дір. — Диви скільки зерна наносили на зиму! Обкрадають бідного чоловіка. Родину мені тяжко прокормити, а тут ще мишву годуй. Які жирні поробились від моєї праці. Та й осінь цього року посушна і дощ не позаливав їх у норах. А скиби які тверді! Можна потягнути з одного кінця й перевернути на другий бік. Гей, лисий! Чому не держишся борозни? Не видиш, яка крива скиба! — Іван із злости потягнув бороного вола батогом, той спереляку скочив убік, і плуг вискочив на стерню. — От біда самому орати з дурними волами! Старший дітвак міг би вже воли водити, та щось слабовитий. Все гарячкує. Здалося б до лікаря поїхати, бо лепський хлопчина. Та звідки гроша взяти? Врожай цього року не мудрий. Трава на горбі повисихала, бараболя зародила, як лісові горішки. Зерно трохи дописало, та не знати, як його поділити. Одно в землю треба кинути, друге продати, щоб податки заплатити, і малощо лишається, щоб вижити. Їсти треба кожного дня, а жнива тільки раз у рік. А дітей у мене, Богу дякувати, споро. Далі забуду, як котре називається. Щоб у них руки були такі працьовиті, як роти, не знав би я біди. А то довго треба їх ще годувати, щоб з них поміч мати. Та дав Бог діти, дасть і на діти.

Плуг заскрипів, натрапивши на твердий предмет, вискочив із борозни і воли пристанули.

— Диви, яка каменюка! Як виросла за рік. Орав минулого року ще глибше й не виорав. А тепер, як підріс. І скільки я цього каміння визбирав із ниви! А кожного року родиться нове. Камениста моя нива, як камените моє життя. Куди не повернешся, все щибнеш об камінь палець. Ну, гей, воли! Ще далеко до полудня. Й половини ниви не виорали. Не було чим змучитися. Гей, лисий! Чому вихапуєшся на стерню і крутиш головою. Тобі болить хребет від ярма, а мені руки від плуга. Тверда земля і довго треба мозолитися, щоб зробити її м'якою.

Воли, вдарені батогом, нагнули шиї й пішли рівномірним кроком, хитаючи головами. Слина снувалася довгими пасмами і платами падала з їхніх морд на землю. Іван, держачи кріпко чепіги плуга, пильно вдивлявся в землю й нахиляв плуг, щоб чорна верства свіжої землі рівно прикривала стерню. Сивіли від сонця й вітру хребти скиб, і тільки вузький пасочок залишився по краях. Іван задержав плуг на дорозі, очистив від землі й уважніше почав придивлятися незораним краям, що жовтіли колючою стернею між чорними ріллями. Пасок від одного сусіда був ширший, саме широкий на одну скибу, і прилягав до постійної межі, що розділяла обидві ниви. Іван оглянув межу, ствердив, що колик був забитий у самій середині. З цієї сторони було все в порядку. Святости межі ніхто не порушив. Ні він, ні сусід. Але друга сторона? Залишився тільки клаптик на пів плуга. А минулого року всі скиби були рівні. Іван почислив скиби: таки пів скиби бракує. Поміряв ширину ниви кроками. Бракує на пів чобота. Взяв із плуга істик, що ним прочищував плуг від землі, зігнувся й мірив з увагою. Переміряв раз, переміряв вдруге, недоставало все ж таки пів скиби.

— От, видиш! Злакомився на мою нивку! Захланний багач. Мало йому своєї землі, ще в бідного краде, хоч його лан вдесятеро ширший, як моя нива. Розпирає його багатство, хотів би все загарбати кругом. Кожного року хоч грудочку присвоїть собі. — Іван ще раз провірив ширину сусідніх ланів і своєї ниви, щоб бути певним, чи порушено межу. — Таки ворався в мою біденьку землицю. Багача з другого боку не потисне, бо знає, що він не дасть собі кривди зробити, а пхається в сторону слабшого. Всюди за багачами правда, бо в них сіножаті, ліси, полонини.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Джерзі Ситі, Н. Дж.

Вистави Аматорського Гуртка

20-го квітня в Джерзі Ситі та 4-го травня в Нюарку, Н. Дж., поставлено об'єднаними силами трьох організацій: ООЧСУ, СУМА та Пласту фарс на три дії під заголовком „Княгиня Капучідзе" А. Мольєра, переклад Ф. Гай-Гаєвського, під мистецьким керівництвом і режусурою п. І. Цьолки. Декорації роботи мистця п. А. Малюци.

І перша і друга вистави пройшли з гарними успіхами гри. Глядачі з присмністю й насолодою сміялися, оплескуючи добре виконувану гру артистів-аматорів, що віддавали з себе все найкраще, щоб задовольнити глядачів.

Вміло роздані ролі режисером п. Ів. Цьолком, у витриманих комічних сценках, віддали задум фарсу автора п'єси. Ролю виконували: Сергій Лобанів — С. Миколишин; Віра — Р. Бура; полковник Чаплін — С. Домерацький; Василь Чаплін — П. Вох; Томський — М. Бура; Бистров — М. Дзядів; княгиня Капучідзе — Садівник; Олена — А. Сакало; льокай Карло — І. Кішенюк.

Треба ствердити, що глядачі були задоволені виставою і в Джерзі і в Нюарку, бо всі актори вив'язалися з своїх роль і в нагороду одержували довгі оплески. За мистецьку й режисерську працю належиться щире признання п. І. Цьолкові.

Дуже гарно репрезентувалася мистецьки опрацьована декорація мистця А. Малюци: мальовнича алея, на середині дерево, дім Чапліна тощо.

Одначе треба ствердити, що в Нюарку замало було глядачів. В цілому обидві вистави пройшли на відповідному мистецькому рівні й заслуговують на признання. **В. М.**

Міннеаполіс, Мінн.

Мистецтво писання писанок стає улюбленим звичаєм американців

В перших днях березня заходами членок 16-го відділу СУА, пань: Марії Процай, Люби Перчишин і Віри Гринишин улаштовано виставку „Великодні звичаї на Україні" в місцевій централь. публічній бібліотеці.

Виставка тривала два тижні. Займала чотири великі шафи повздовж стін і окремі столи під шклом. Тут були виставлені килими, різні вишивки, кераміка (п. Люби Перчишин і А. Процай) різьба в дереві (тарілки, альбоми, хрести), святочні строї, ляльки в строях, печиво, — стилево удекорована бабка п-іВ. Гринишин і паска п-і Голоти, і в кожному відділі писанки п-і Л. Перчишин. В кожній шафі були виставлені картки - пояснення, а також пояснення і приладдя до писання писанок.

Активну участь в оформленні виставки приймала і пані Ніна Булавицька. Виставка зробила велике враження на відвідуючих, і адміністраторка цього відділу в своєму листі подяки підкреслила про незвичайний успіх виставки, про велику зацікавленість відвідувачів всім, а особливо печивом і писанками.

Місцеві газети Міннеаполіс „Морнінґ Трібюн" і „Арґус" помістили добрі відгуки про цю виставку. Яскравість і неодноманітність узорів, якість виконання писанок так захопили відвідувачів, що в цьому році п-і Люба Перчишин дістала багато запрошень на демонстрування, як писати писанки. П-і Люба є добрим учителем. З її легкої руки багато і українців і американців почали писати писанки. В цьому році п-і Люба П. провела демонстрацію писання писанок у Ветеранс Госпиталі, Центральній Публічній Бібліотеці і в її Френклінському відділі, Коффман Юніон Гол (Університет Міннесоти, допомагала студентка Анна Луців), Госмер Бібліотека, Масонік Темпл в Сант Паул (понад 100 жінок), крім того проведені лекції писання писанок: Пілґрімс Лютеранська церква (понад 60 жінок, помагала п-і Іванна Луців), Волкер Арт Центер (понад 30 дітей), Резервс Офіцерс Клюб (15 жінок училося і 15 дивилося), в домі п-і Роберт Дотон (5 жінок), PTA Ірвінґ Публічна Школа (25 жінок) і в багатьох інших місцях. Крім того демонстрація провадилася і в Українській Крамниці.

Кожного року п-і Люба П. демонструє писання писанок перед десятками тисяч відвідувачів на стейтовому базарі. Кожного року кількість бажаючих побачити її уміння писати писанки збільшується. До її столу пройти не легко. А скільки тисяч власної роботи писанок п-і Люба розіслала по різним стейтам північної і південної Америки, трудно повірити, бо вона приділяє багато часу розписові кераміки, співає в хорі, вчить дітей танцювати народні українські танки, веде хатню господарку, допомагає доні опановувати українську мову, хоч сама вона народилася вже в Америці і є примірною жінкою своєму чоловікові. Дійсно, треба подивляти кількість енергії і доброї волі для суспільної роботи в цієї жінки.

Люба Перчишин

Жінки 16-го відділу СУА є горді, що в рядах їх організації є така особа, як п-і Люба Перчишин, яка не рахуючись навіть із своїм здоров'ям, провадить таку велику і корисну для нас всіх роботу. Дякуємо їй, а також п-і Марії Процай, яка зуміла виплекати мистецьку і українську душу в своїй доні, що йде слідами своєї мами. Дай Боже, щоб наше молоде покоління було гідним наслідувачем у всіх галузях української культури, тоді сміло можна буде сказати, що іміґрація виплекала гідних заступників, будучих визволителів України — під московського чобота. **В. Л.**

Ансонія, Конн.

Засновано Відділ Організації Оборони Лемківщини

6-го квітня відбулися в Ансонії в місцевому Українському Народному Домі (Ліберти Гол) при 9 Май вулиці Збори Лемків, на яких засновано новий, 10-ий з черги Відділ Організації Оборони Лемківщини.

Хоч у цю неділю увесь день падав зливний дощ, то все ж на Збори явилося коло 40 осіб уродженців Лемківщини, замешкалих в Ансонії, Шелтоні, Дерби й околиці, що свідчить про те, що українцям Лемківщини не байдужа доля українців в Польщі і вони спішать всюди, де говориться про можливості допомоги нашим братам в краю. Приявні твердили, що якби не дощ, то на Збори було б напевно прийшло коло 200 осіб.

Присмно відзначити, що між привними на залі бачили ми по половині — людей давніше прибулих і скитальців, а також представників лемків консервативного табору, членів та прихильників місцевого Відділу „Лемко-Союзу". Із позамісцевих взяли участь в Зборах член Управи Відділу в Йонкерсі п. Іван Пециляк і п. Степан Женецький. Збори відкрив і проводив ними п. Іван Деревляник, а доповідь про українців в Польщі, насвітливши зокрема основну долю чи вірніше основну недолю українців з Лемківщини, виголосив п. Степан Женецький з Йонкерсу.

Після короткої дискусії, в якій були запити й відповідь про те, в який спосіб наша організація переводить збірку та пересилає допомогу українцям в Польщі, приступлено до вибору Управи Відділу, до якої увійшли: Іван Качмар — голова; Мадзік Іван, Деревляник Іван, Липень Яків, Суховацький Петро і Павлик Михайло — члени, між яких на найближчому засіданні Управи мають бути розділені поодинокі функції. Збори уповажнили Управу доповнити свій склад довільно покликаними особами, якщо це буде потрібне.

До Управи новоосновуного Відділу обрано представників з давніше і новоприбулої іміґрації, тому можна сподіватися, що в рядах Відділу згуртуються всі українці з Лемківщини, яких проживає велика громада в Ансонії, Шелтоні, Дерби і околиці та що цей Відділ буде одним з найчисленіших і найсильніших. Є також надія, що й представники консервативного табору лемків-русинів що гуртуються в місцевому „Лемко-Союзі" вступлять з часом в члени Відділу ООЛ, коли побачать наявну працю нашої Організації в користь допомоги нашим людям в Польщі. Така надія тимбільше оправдана, що приявні на Зборах їх представники дуже прихильно поставилися до допомогової акції, яку започаткувала наша Організація, і першим членом, що вписався в члени Відділу — був лемко саме з консервативного табору.

Нововибрана Управа відразу вирішила, що в скороченому часі будуть скликані ще одні збори, на які напевно прийдуть всі ті, що через дощ не могли прийти на перші Збори і їм щераз буде пояснена ціль та завдання нашої Організації. **Ст. Ж.**

Трентон, Н. Дж.

Українська Студентська Громада

Хоч невелика числом і недавно заснована (квітень 1957 р.) УСГ Трентон може похвалитися певними досягненнями. Перш за все, вона згуртувала українську студіюючу молодь в солідарну і зґармонізовану групу. Хто пригадає звичайні ширші сходини, той зрозуміє, що громада змогла створити атмосферу єдности, невимушеної дружби і запалу до конструктивної праці.

Під час свого однорічного існування та в рямцях своєї діяльности УСГ Трентон взяла активну участь: в Студійних Днях і в ІІІ-у Конґресі СУСТА, які відбулися в Клівленді літом 1957 р., в Студійних Днях в Балтиморі в жовтні 1957 р. та в ІІІ Організаційній Конференції Студентських Громад в Нюарку при кінці листопада 1957 р. Силами Громади влаштовано радіо-програму, присвячену Героям Крут, переведено збірку і переслано $62.30 на Стипендійний Фонд та започатковано збірку фондів на закуп англомовних книжок про Україну. Початком квітня ц. р. представник УСГ взяв участь в протестаційному вічі, зв'язаним з очорнюванням імени сл. п. С. Петлюри французькою телевізійною програмою.

5-го квітня 1957 р. УСГ відбула свої Річні Загальні Збори. На голову УСГ Трентону переобраний на біжучу каденцію 1957-58 — Дмитро Січ (Рутґерс університет). До нової Управи УСГ входять: 1-ший заступник голови — Іван Микитин (Пенн універ.), 2-ий заст. гол. — Генадій Кальман (Рутґерс універ.), секретар — Марія Мрочко (Райдер каледж), фін. реф. — Ростислав Шавлач (Пенн універ.). До Контрольної Комісії: голова — Роман Мицик (Дрексел каледж), члени: — Мирослава Глушок (Райдер каледж), Роман Федорак (Трентон, Джуньйор каледж). До Товариського Суду: голова — Люба Ґосвич (Трентон Джуньйор каледж), члени — Галя Штендера (Ст. Луїс універ.) і Леся Понятишин (Райдер каледж).

Діяльність Управи УСГ Трентону проходить в біжучій каденції 1957-58 під знаком фінасової та організаційної розбудови Громади. Основним завданням Громади залишається придбання фондів на закуп англомових книжок про Україну та передача їх до університетських рірліотек Рутберс, Принстон та Трентон Тічерс Каледж. Другим важливим завданням Управи є згуртувати в рядах Громади абсольвентів середніх шкіл та включити їх в організаційну схему Громади. В майбутньому Управа плянує започаткувати студійні дискусійні вечори та спільну поїздку до Вашинґтону. **Д. С.**

Джансон Сити, Н. Й.

Свячене і Збори УПЛіґи

Дня 20-го квітня Українська православна громада в Джансон Ситі по Службі Божій зійшлася до Українського Меморіяльного Осередку, щоб за староукраїнським звичаєм поділитися Свяченим Яйцем та спільно мов одна родина спожити спільне свячене. Святочний обід започаткував настоятель україн. прав. церкви св. Івана Хрестителя в Джансон Ситі о. Франко Лаврик молитвою. По молитві о. Лаврик посвятив потрави. Присутні заспівали Христос Воскрес і почалася трапеза. Обід закінчив о. Лаврик молитвою.

По обіді Відділ Української Православної Ліґи в Джансон Ситі відбув своє передконвенційне засідання. Засідання відкрив голова Відділу п. Джордж Сташко. З'ясувавши ціль Відділу, п. Сташко підкреслив, що конвенція за два місяці а саме 18, 19 і 20 липня. Роботи є по вуха, сказав п. Сташко, отже кожний член Відділу повинен взятися до неї. Він поінформував присутніх, що вже багато в цім напрямку зроблено, але ще і є багато до роботи. Члени після звіту голови по короткій дискусії вибрали окремий комітет, який має зайнятися переведенням в життя наміченого пляну підготовки ко конвенції.

Наша громада є не дуже велика. Але наш Відділ начисляє понад 60 членів, хоч існує заледве другий рік. І треба признати, що наші члени є всі активні, та вірні дочки і сини Української Православної Церкви. І серце радіє, коли ви бачите людей в молодому віці, що присвячують свій вільний час для розбудови своєї церкви, тим самим і пропаґується серед американського світу добру славу про Українську Православну Церкву. Бо лиш українці у вільному світі, а зокрема тут на землі Вашинґтона, можуть сказати правду про український нарід та про українську церкву. Бо українська православна церква на Україні сьогодні не існує. Вся наша ієрархія та священство вимордовані московським комунізмом. А хто і залишився ще в живих, то карається по сибірських тайґах.

Засідання закрив голова Відділу п. Стацко. По засіданні зроблено спільну знимку і члени Відділу розходилися із засідання з новим запалом до дальшої праці. **Г. Прихода**

Балтімор, Мд.

Виступ Миколи Понеділка

3-го травня Відділ Самопомочі в Балтіморі влаштував українській громаді милу несподіванку — зустріч із Миколою Понеділком.

Микола Понеділок, крім письменницького, обдарований ще й драматичним талантом. Його читання і розповідь — це мистецтво. І так перед духовим зором слухача переходили одна по одній гумористично схоплені персонажі і ситуації. Дві години проминули неначе одна хвилина. Чисельна публіка нагороджувала кожну точку гучними оплесками, змушуючи автора до надпрограмових наддатків.

Найкращою реклямою для недавно виданої книжки „Вітаміни" — це побачити і почути самого Понеділка, тож присутні вмить розкупили привезені ним кільканадцять примірників. Закриваючи ту дуже вдалу імпрезу, голова Відділу Самопомочі п. Емануїл Притула повідомив, що Відділ має в проєкті зорганізувати ще кілька подібних імпрез в недалекому майбутньому.

Треба зазначити, що зустріч відбулася у власному будинку Самопомочі, що став центром українського життя Балтімору. **Р. З-ка**

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ НЮ ЙОРКУ, НЮАРКУ И ОКОЛИЦІ, ЩО ІДУТЬ НА 24 КОНВЕНЦІЮ В КЛІВЛЕНДІ

Додатково повідомляємо, що делеґати на Конвенцію ви їдуть з Ню Йорку двома групами. Одна під проводом секретаря 325 Відділу п. Василя Цюпи виїде в суботу, 24 травня ц. р., о год. 11.05 ввечорі, а друга під проводом гол. контролера п. Петра Кучми в неділю, 25 травня ц. р., о год. 9.00 рано. Обі групи зберуться на залізничому двірці Ґренд Сентрал в Ню Йорку пів години скоріше коло Інформаційного бюра у головній галі двірця.

Учасники цих груп не одержуть індивідуальних білетів на їзду до Клівленду, бо на цю їзду буде виданий тільки один збірний білет, зате кожний учасник одержить окремий білет на поворотну їзду, який буде важний 8 днів, так, що кожний учасник зможе вернутися індивідуально в часі й поїздом, який йому буде відповідати.

Хто ще не зголосився до названих організаторів обох груп, повинен це негайно зробити, на всякий випадок не пізніше 20 травня ц. р.

З КОНЦЕРТОВОЇ ЗАЛІ

Концерт Аристида Вирсти у Филаделфії

Цього року мали ми можливість послухати кілька концертів наших солістів-інструменталістів. Наш музичний світ дуже радіє появою молодих і старших майстрів. Щораз то збільшуються ряди тих, що починають розуміти змагання до досконалости і розуміти, що майстерність у скрипці, фортепіяні, чи іншому інструменті, це не лише талант, замилування, чи любов до музики та інструменту, але послідовна, гірка а навіть їдка аж до болю довга-довга праця. Такі думки виникали під час концерту скрипака Аристида Вирсти, який відбувся в неділю 4 травня 1958 у Филаделфії.

А. Вирста уроджене́ць Буковини. Гру на скрипці студіював у Віденській Академії у проф. Шнайдергана, опісля продовжував студії в Паризькій Консерваторії. Науковий ступінь доктора одержав в Сорбоні в Парижі, де й постійно перебуває. Там викладає про інструментальну музику і дописує до німецької, італійської і французької енциклопедії. Тепер д-р А. Вирста працює над „Історією скрипкової педагогіки" за час — 19-20 століття. Цього року на Міжнародному Конґресі Музикологів в Кельні читатиме доповідь на тему „Федір Якименко — як представник східньоевропейського імпресіонізму". Ціль приїзду д-ра Вирсти до Америки — це розшуки за матеріялами до музикологічної праці в бібліотеках Ню Йорку і в Конґресовій Бібліотеці у Вашинґтоні.

На те, що український інтелект, талант і прикладна праця знаходили собі належне признання і позицію серед чужинців, маємо багато прикладів. І те, що духовість людей українського роду збагатила чимало інших національних культур є теж фактом.

В програмі концерту почули ми дві сонати: Генделя і Фора. В другій частині твори українських композиторів: Соната Ґ-моль, Вовка (присвячена для соліста), поема й арія Жука, Тихий сон і Танок Якименка (імпресіоніст). Скрипка італійського майстра Ґваданіні (1690-1740). На залі численна публіка музичних смакунів.

А. Вирста у всіх виконуваних творах виказав зрозуміння стилю для відмінних праць. Більше, чи менше чуття було приховане особливо в двох сонатах Генделя і Фора, визначних німецького і французького композиторів, викінчені в делікатних барвах, що кожна соната повинна мати. Техніка й інтерпретація у всіх творах дала можливість виявити музикальність і душу концертанта. Певність себе каже, що він на професіональному поземі. Тон у скрипака не великий, але гарний, пристрасний і запальний. Смичковання гнучкі й елеґантні. В кількох місцях інтонаційна неакуратність. Напруженість правої руки в декотрих творах вплинула від'ємно на барву тону. Часами вичувалося непоміркуване вібрато.

Усі українські композиції з українською мелодикою, незасмічені чужими впливами, прозвучали дуже гарно. Захоплююча вдячність подвійних тонів, та рідна мелодика в українських творах вдоволила усі вимоги українських композиторів, та розворушила інтелект наших слухачів. Його гра проста і щира.

На додаток скрипак відограв Лиська - Придаткевича „Пісню" і власну композицію „Колискова". Свій твір лірично-поетичного характеру, що свідчить про вправну композиторську руку та рідну українсько-мелодійну інвенцію, скрипак відограв прекрасно.

Субтельно і зрівноважено провадила фортепіяновий супровід п. Юра Слапеліс. Обопільне зрозуміння і вдячність були завсіди в їх виконанні. Д-рові А. Вирсті треба побажати дальших успіхів в його педагогічній і виконавчій праці. **Оксана Сімович**

Стерилізовані ракети, що їх висилатимуть на Місяць

Вашинґтон. — На зборах Американського Інституту Біології, Крайової Академії Наук і Крайової Наукової Фундації науковці заявили, що треба б стерилізувати ті керовані ракети, які вперше висилатиметься на Місяць, щоб вони не завезли з собою жадних слідів органічного життя на нову плянету. Американські керовані ракети зосереджені є в тому напрямку, щоб дістати можна було при їх допомозі нові фізичні дані про наш світ. Але науковці гадають, що можна буде здобути при допомозі штучних сателітів і керованих ракет також і дані про біологію, щоб довідатися, чи на Місяці є сліди якогонебудь життя. Гадають, що ті ракети на Місяць висилати можна буде вже в 1959 році. Деякі з тих ракет, мабуть, минуть Місяць і полетять в орбіту Сонця. Та керовані ракети таки дістануться і на Місяць.

● **Чарлз МекКіоф**, заступник команданта нюйоркської пожежної сторожі, дістав місію від Адміністрації Технічної Асисти ОН — виїхати на три місяці до Ізраїлю, щоб вчити там пожежників, моряків та цивільних урядовців, як запобігати пожежам і як з ними боротися. Спеціяльністю Мек Кіофа є гашення пожеж на кораблях.

● **Пані Шірлі МекМіллен** два роки тому втратила першого чоловіка в автомобільній катастрофі, а 15-го травня її другий чоловік згинув в катастрофі літака в Бунтон, Н. Дж.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу „ВЕСЕЛКА".

СПИСОК Ч. 25.

	Передплата	Пожертва	Разом
Д-р Р. Кічоровський, Вашингтон	4.00	6.00	
о. М. Притуляк, Пасейк	4.00	2.00	
О. Войтків, Ню Йорк	4.00	2.00	
О. Маруненко, Бетлеґом	4.00	2.00	
Р. Козак, Филаделфія	4.00	1.00	
А. Корнієнко, Рачестер	4.00	1.00	
И. Бурачок, Джексон Гтс.	4.00	1.00	
Д-р В. Сайкевич, Шикаґо	4.00	1.00	
Л. Стахнів, Филаделфія	4.00	1.00	
С. Боднарчук, Ню Йорк	4.00	1.00	
А. Фолосевич, Рачестер	4.00	1.00	
Д. Билова, Бінґгемтон	4.00	1.00	
В. і С. Коваленко, Геркімер	4.00	1.00	
О. Кукуруза, Міннеаполіс	4.00	1.00	
В. Прокопик, Йонґставн	4.00	1.00	
О. Ковалевський, Перт Амбой	4.00	1.00	
Т. Юрчак, Салем	4.00	1.00	
Г. Грегорович, Ню Йорк	4.00	1.00	
Л. Вахута, Ню Йорк	4.00	1.00	
С. Касперський, Лос Анджелес	10.00		
Школа Українознавства при Укр. Кат. Церкві, Денвер	8.00		
Д-р А. Горчинський, Шикаґо	5.00		
А. Гаґелюк, Ню Бранзвик	5.00		
В. Андреїв, Торонто	5.00		
Д-р Е. Лебедович, Лапір	5.00		
Д-р П. Демус, Мокена	5.00		
М. Микитка, Лорейн	5.00		
Б. Булавка, Балтімор	5.00		
Ю. Дидинський, Филаделфія	4.00		
М. Хитра, Елизабет	4.00		
Г. Шпиґульський, Гілсайд	4.00		
В. Танасійчук, Бруклин	4.00		
З. Рудик, Бруклин	4.00		
М. Болотенний, Йонґставн	4.00		
Р. Чубатий, Ню Йорк	4.00		
Г. Мирошниченко, Ню Йорк	4.00		
І. Юрчук, Амстердам	4.00		
Л. Диміцька, Филаделфія	4.00		
Д-р П. Дзуль, Дітройт	4.00		
І. Телюк, Ню Гейвен	4.00		
П. Бобрівник, Филаделфія	4.00		
В. Новак, Честер	4.00		
І. Домбчевський, Филаделфія	4.00		
Р. Вергун, Рачестер	4.00		
о. О. Потульницький, Сиракюз	4.00		
І. Губаш, Клівленд	4.00		
А. Чумак, Торонто	4.00		
И. Закаляк, Лінден	4.00		
Д. Грицак, Ню Йорк	4.00		
Н. Орищук, Шикаґо	4.00		
Р. Бористен-Ткач, Данверс	4.00		
А. Сімок, Ню Йорк	4.00		
О. Гребеник, Монтреал	4.00		
М. Жук, Форест Гіллс	4.00		
М. Касіян, Трентон	4.00		
М. Мотика, Рачестер	4.00		
З. Микита, Еддистон	4.00		
С. Петричка, Ню Йорк	4.00		
Д. Микита, Лорейн	4.00		
І. Ясінська, Нантікок	4.00		
А. Кісломед, Варрен	4.00		
О. Бабяк, Монтреал	4.00		
О. Боба, Ню Йорк	4.00		
И. Буртик, Кліфтон	4.00		
И. Гуцуляк, Балтімор	4.00		
М. Чайківський, Ню Гейвен	4.00		
М. Папушкевич, Шикаґо	4.00		
С. Путикевич, Кліфтон	4.00		
О. Гуссаковський, Бруклин	4.00		
Д-р Т. Артемович, Рачестер	4.00		
В. Скробач, Рачестер	4.00		
В. Лазорко, Балтімор	4.00		
М. Вацик, Ню Йорк	4.00		
Д-р В. Петрина, Космос	4.00		
Д-р В. Шиманів, Шикаґо	4.00		
Е. Майковський, Спокане	4.00		
П. Хома, Ню Йорк	4.00		
М. Світуха, Монтреал	4.00		
Р. Скробко, Лос Анджелес	4.00		
П. Лехман, Віллімантік	4.00		
Е. Калужницький, Віндбер	4.00		
В. Орлів, Филаделфія	4.00		
В. Бровар, Ґері	4.00		
В. Балько, Гартфорд	4.00		
М. Скрильник, Рачестер	3.50		
К. Бульван, Йонґставн	2.00		
К. Смаль, Шикаґо	2.00		
С. Ганушевський, Рачестер	2.00		
І. Петручок, Ст. Пол	2.00		
І. Яворський, Ірвінґтон	2.00		
Г. Лучанко, Ню Йорк	2.00		
В. Любас, Шикаґо	2.00		
Т. Когут, Дітройт	2.00		
Т. Брикович, Филаделфія	1.60		
А. Допілка, Ню Гейвен	1.60		
Г. Двигайло, Ню Йорк	1.00		
М. Децьо, Сеймор	1.00		
Разом . . .	$ 377.70	$ 27.00	$ 404.70
Раніше проголошено	$ 3,944.40	$ 2,466.70	$ 6,411.10
Разом все . . .	$ 4,322,10	$ 2,493.70	$ 6,815.80

МИКОЛА ГОШОВСЬКИЙ ПРОПОНУЄ

ЗМАГАННЯ „УКРАЇНИ" — „ЛЬВІВ" У НЮ ЙОРКУ

Хто з „західняків" не пригадує залізного середнього помічника стрийської „Скали" і львівської „України" довоєнних років, енергійного футбольного „факіра", з синьою пов'язкою на голові — Миколи Гошовського? . . .

Ото ж, цей старий „оббийник" галицьких спортових майданів і (за німецької окупації) концтаборів, не тільки „ще живе, він ще не умер" — ногою футбольною ще „дриґає". Ось що він у листі з Ню Йорку пише:

„. . . Минулого року ми, тобто олдбої, мали тут змагання. А тому, що було нас декілька з С. Т. „Україна" (Львів), прийшло нам на думку, чи ми, старі (дійсно) олдбої старої „України", не повинні б раз заграти . . . Є нас повна одинадцятка, ще і з резервою: Ви (я, тобто — прим. ОНО), Босий, є Пазуняк, Дозьо („мадяр") Новаківський, є Каратницький, я і Дицьо, є „маґік" (Маґоцький). Кобзяр, а в Канаді обидва Скоцені, Романець . . ."

Петрів — де ти?

„Не знаю тільки, де Петрів. Думаю, якби Ви на цю тему впороли якусь статтю, може ми дістали б якийсь відгук від нього й інших. Гей, якби так (на грище) вийшла стара трійця нападу: „Маґік" — Петрів — Кобзяр (або Кобзар-Скоцень II — Петрів, з Маґоцьким II на лівому крилі . . . — примітка ОНО)! . . .

Є навіть останні виділові: Конашевич і голова футболу — дир. Євген Чучман" . . .

А Торонто від мачухи?

„Думаю, що, якби зробити з'їзд не тільки олдбоїв, але й колишніх членів та симпатиків львівської „України", то немала сенсація була б.

З Кобзярем я про це говорив, а тепер я написав про це до Новаківського й до Вас і жду від Вас обидвох відповіді. Не знаю адреси Скоценів, але думаю, що їх дістану. Як Вам мабуть відомо, наш нюйоркський УСК цього року святкує своє 10-ліття, ми могли б получити наш з'їзд з їхнім ювилеєм і виступити в рямцях святкувань (напр. проти олдбоїв УСК-у — прим. ОНО). Це додало б ювілеєві поваги. В кожному разі, що Ви про це думаєте? . . ."

Що я про це думаю? . . . Думаю перше всього й виразно чую, як від такого листа моя душа „Ще не вмерла (стара войни)" співає . . . Думаю, що ідея направду гарна й УСК-ові, крім поваги, додаткових парусот долярів принести повинна.. Думаю далі, що, як у такій репрезентації знайшовся й дехто з німецьких часів, то належить туди й д-р Павлічка, а тимбільше, Стасьо Кравчишин з польських часів і інші... Думаю, що такий з'їзд може трохи надто рисковна річ (нема часу на організацію) — зате можна заощадити учасникам - кібіцам б. „України" кошту - труду і зробити два з'їзди. Адже, крім УСК-у, цього року своє десятиліття ще й „Україна" — Торонто святкує — чому б і Торонто не мало б побачити на грищі давньої львівської „України"? . . .

А з того всього . . .

Все це, звичайно, у сфері теорій кружляє. А тим часом у нас завжди — як у нас... Зараз на другий день після одержання листа від Гошовського, я „впоров" подібну, як оця, статтю і вислав її до одного нашого щоденника — але стаття не появилася (мабуть тому, що... редактор гнівається на мене . . .). Я все ждав, а сьогодні довідуюся, що... ювілей УСК-у вже 17, 24, 30 і 31 травня. Про якісь дати ювілею торонтонської „України" теж дотепер не було чути. Отже, що з того всього вийде — не знаю. Хай Бог допоможе невтомному Миколі Гошовському довести діло до переможного кінця! А б. змагунам львівської „України", її членам і симпатикам тут же його адреса — для листовного контакту:

Mr. Mykola Hoszowsky
45-54 41st Street
L. I. City 4, New York, N. Y.

ОНО

Спорт

УАСТ, РОЧЕСТЕР ЗНОВУ ВИГРАЄ

УАСТ Рочестер — Ютика Спорт Клаб, 4:1.

Ютика, 4 травня. — Не зважаючи на те, що нашій молодій одинадцятці прийшлось грати на мокрім грощі, УАСТ, Рочестер вже в перших хвилинах гри провадить 2:0. В другій половині Ютика Спорт Клаб здобувається на одного ґоля. УАСТ стріляє ще два ґолі і вислід до кінця змагань залишається 4:1. Ворота добули для УАСТ по одному Микола Янчак, Е. Данчишак, Тимочко, Фалінський, для Ютика СК Горст Сайбт.

М. С.

УАСТ Рочестер — Італіен Спортс Клаб 2:7.

Рочестер, 11 травня. — Хоч українці вели 2:1 в першій половині зі стрілів Петра Івасева та Марка Фалінського, італійці стріляють аж 6 ґолів у другій половині.

Можна було думати, що молодим змагунам УАСТ не вдається втримати тяжко, а рівночасно і гарно випрацьованого висліду 2:1 проти швидкої одинадцятки італійців, але так високої поразки здається ніхто не передбачував.

В першій половині не тільки українські глядачі, але і чужинці подивляли нашу одинадцятку, що вона так вміло розкладали противника і майже 25 хвилин до кінця першої половини перебували на половині італійців та „бомбардували" їх ворота. Та на жаль в другій половині показалося, що саме сяке - таке опанування м'яча є замало та що до того треба ще бути і в кондиції, чого саме і бракувало нашим УАСТ-івцям.

Не диво ж, бо останніх два тижні на тренінґи приходило тільки кілька змагунів з усіх вісімнадцять.

М. С.

ВИЇЗД УСТ ТРИЗУБ ДО СКРЕНТОНУ

На запрошення Українського Осередку в Скрентоні, УСТ Тризуб Филаделфія взяв участь у спортовій зустрічі Ліґи Української Молоді Північної Америки в дні 10 травня ц. р. Участь взяли, перша команда амат. футболу, чоловіча та жіноча відбиванка і змагуни настільного тенісу.

Перші стартували футболісти. При чудовій погоді, на прекрасному грищі, Тризуб став до змагу з УСТ Нюарк, Чорноморська Січ. Гра від початку до кінця жива і жертвенна з обидвох сторін. Першу половину Тризуб грає проти вітру, але не уступає Січовикам. Перша половина кінчиться нерішеним вислідом 2:2. В другій половині ініціятиву перебирають Тризубівці і небагато разів щастить Січовикам гостити під воротами молодих аматорів Тризуба. Вислід дня 6:2 в користь Филаделфії. Січовики не використали одного карного мету, а другий Варварюк притомно виловлює. Склад Тризуба: Аннюк, Королик, Волянюк, Капустяк, Світенко, Мицик, Юрчак, Марчук, Луценко, Е. Чижович, Чернявський, (запасні: Варварюк і Кічула). Ворота добули: Луценко, Чижович по 2, Мицик і Світенко по 1. Суддя п. Рач не рухливий і мало енергійний.

Чоловіча відбиванка змагалася з УСТ Тризуб, Торонто, Канада. Першого сета виграє легко Филаделфія відношенням 15:7. В другому сеті Торонто виказує більше акуратности в стинках і виграє відношенням 15:8. Третій сет впроваджує більш нервову гру, спеціяльно під кінець, і тільки скоріше опанування ситуації филаделфійцями дає їм перемогу 16:14. Треба зауважити, що обидві команди виказали високу клясу гри та взірцеву спортову поведінку. Склад УСТ. Тризуб Филаделфія: Заяць, Куденко, Бадуляк, Лучин, Трецецкий і Валя. Суддя п. Ковалюк, добрий.

Жіноча команда відбиванки й стук-пук не взяли участи в змаганнях, бо передбачені в програмі команди на змагання не приїхали.

Не зважаючи на модерне вивінування Українського Осередку в Скрентоні, організація спортової частини мала недомагання, яких на будуче належало б уникати, зваживши, що деякі дружини приїжджають з дальших осередків. Дошкульно давався відчути брак усталеної програми змагань, брак вчасного повідомлення спортових товариств, а що найважніше брак опіки над прибулими змагунами. Недостача відповідної реклями не притягнула майже зовсім публіки.

С. Новоженюк

КОПАНИЙ М'ЯЧ В КЛІВЛЕНДІ

Після перемог над Менсфілдом і Банатами, футболісти клівлендського „Львова" продовжували свій переможний похід в розгривках за першенство огайської ліґи — виграною з „Акрон Мадярс". Змагання, що відбулися в дні 3 травня, виказали ще раз, що сила „Львов'ян" — це передовсім офензивна лінія їх складу з швидким Купчаком, техніком Капустянським та пробоєвиком - стрільцем Гурином на чолі.

На цих змаганнях, що їх треба зарахувати до найкращих в історії клюбу — команда виказала добру комбінаційну гру та багато завзяття.

Акрон, не зважаючи на програку — вдержався в табелі з 14-ма точками на третьому місці — за Джермен Амерікенс (2010 точок) і Польонією (15:3), а перед Львовом (13 :), Менсфілдом (7 : 11), Шенфілдом (6 : 12), Банатами (3 : 19) і Саксонією (2 : 18).

УСТ „Львів" виступив в складі: Бедик, Пришляк, Диґан, Жиґа, Личко, Клек, Купчак, Капустянський, Гурин, Петрина, Фльореску, Кравець, Дзюба.

Кінцевий вислід 4 : 2 (2 : 1), ворота стрілили: Гурин (2), Капустянський і Пришляк.

**

В неділю, 11 травня прийшлося змагатися змагунам Львова з лідером табелі Джермен-Амерікенс і щойно в цих змаганнях — на тлі сильнішого противника, виявилися браки нашої команди: кондицією й швидкістю „львов'яни" здецидовано уступали німцям. В першій половині, гра була ще зовсім рівнорядна і можна сказати навіть з легкою перевагою „Львова" — та в другій, німці панували вже над грищем, тим паче, що після перших воріт з карного копу, за дуже сумнівний фавль Пришляка — наша команда заломалася і передчасно зрезиґнувала з надій на перемогу. Об'єктивно треба сердити, що німці були таки сильнішою командою, за високе відношення воріт (0 : :3) однак не віддзеркалює справедливо відношення сил.

В українській одинадцятці вирізнилися доброю формою й гарними загранням: Пришляк, Личко, Петрина, Гурин і Капустянський.

До закінчення розгривок залишилось ще „Львовові" четверо змагань і здається щойно остання гра з Польонією вирішить справу другого місця (за Джермен Амерікенс, що не мають втраченої точки — при 22-ох добутих!).

М. С.

ВИСТУПИ ГОЛОВИ ЦК АБН-У ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА У ФИЛАДЕЛФІЇ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

нулих роках та пікреслюючи зокрема факт, що в останньому часі п. Я. Стецько зізнавав перед Конґресовою Комісією для досліджування анти-американської діяльности, і його свідчення будуть надруковані у спеціяльному звіті. Далі п. Я. Стецько виголосив промову про завдання та цілі АБН-у і можливості його праці у Вільному Світі, зокрема в напрямі доведення до світової конференції анти-комуністичних організацій і їх координаційного центру дій. Такий конґрес має відбутися в осені цього року в Европі. Доповідач вказав теж на завдання еміґрацій поневолених народів, а зокрема на завдання української еміґрації. Впродовж бенкету присутні склали з нагоди зустрічі, на цілі АБН-у суму 1.200 долярів. В неділю 18-го травня в годині 1-ій в полудне відбулася політична доповідь п. Я. Стецька в великій залі Горожанського Клюбу при вул. Френклин; тема доповіді: „Сучасна політична ситуація у світі і українська визвольна політика". Після доповіді, яка стягнула до Горожанського Клюбу багато слухачів, відбулась дискусія.

Сенат домагається, щоб на нових автах були виставлені ціни

Вашинґтон. — Сенат ухвалив законопроєкт, згідно з яким на нових автах повинна бути визначена ціна та інші інформації про нові вози. Проти цього законопроєкту не було опозиції, його підтримують автові корпорації Дженерал Моторс і Форд а також численні продавці нових авт. Цей закон буде відноситися до авт марки 1959, на яких має бути ціна за саме авто, та ціни всіх додатків, кошти транспорту та інші інформації. Тепер не зможуть продавці вживаних авт діставати нові авта та продавати їх по нижчих цінах, ніж їх продають продавці тільки нових авт. Продавці старих авт є проти того законопроєкту, ухваленого в Сенаті.

Провідник АФП — КІО за більшу войовничість у боротьбі за робітничі права

Ню Йорк. — Директор організаційного відділу Американської Федерації Праці-Конґресу Індустріяльних Організацій Джан В. Лівінґстон промовляв на конвенції спілки меблярів в готелі Белмонт Плаза і заявив, що підприємці недавно на своїх зборах „виповіли війну світові праці", який повинен відповісти з більшою войовничістю на той виклик. Лівінґстон закликав до більшої аґресивности під час переговорів про відновлення контрактів, в політичній діяльності і в організаційній праці для присднання ще незорганізованих членів.

Труман закликає до акції, щоб не дати себе випередити СССР

Ню Йорк. — Колишній президент Гаррі С. Труман надрукував статтю в часописах пресової аґенції Еллайенс, в якій закликає уряди ЗДА і держав вільного світу, щоб посилили акцію в напрямі до того, щоб СССР не міг випередити країни вільного світу в промисловій продукції. Труман сказав, що це замало говорити про загрозу від збільшування економіки СССР, бо тільки збільшена наша акція, використання всіх наших ресурсів та мозків не допустить до того, щоб ми пасли задніх в якійнебудь ділянці і щоб внаслідок цього наші союзники в світ мусіли боятися комуністичної переваги. Ми повинні дбати про близьку економічну співпрацю та розуміти фінансивову залежність країн.

Ливан дістане американські танки

Бейрут. — В офіційному американському комунікаті ствержено, що рішено взяти під увагу давнішу просьбу уряду в Ливані щодо доставлення Ливанові деякої кількости легких танків. Вони мали б прибути до Ливану протягом найближчих 10-ох днів. Так звана поліційна зброя і інший виряд для поліції — газові бомби й маски і т. п. — вже наспівають американськими літаками з Західньої Німеччини. Водночас ЗДА рахуються з можливістю, що ситуація в Ливані може загостритися до того ступня, що треба буде евакувати всіх американських громадян з тієї країни. На той випадок прилетіли вже з Америки до Західньої Німеччини 18 військових траспортових літаків, з яких кожний може забрати по 200 пасажирів. Таким чином ці літаки могли б в одному леті забрати з Ливану 3,600 осіб. У Ливані є тепер коло 4,000 американців, у тому числі 285 на державній службі ЗДА. Внутрішньо-політична ситуація в Ливані далі непевна. Про-західний президент Каміль Шамун буцім-то рішився не кандидувати вдруге на президента країни. Ця його кандидатура викликала гостру опозицію збоку всіх націоналістичних проєгипетських арабських кіл, скріплених комуністичною підривною акцією. Єгипетський президент Нассер, вернувшись з Москви до Каїро, назвав „брехнею" закиди збоку Ливану, наче б Єгипет був спричинником ворохобні в Ливані. Проте контрольовані єгипетським урядом радіостанції в Каїро і Дамаску далі нацьковують ливанців проти їх уряду, а з Сирії безперервно прибувають на терен маленької Ливанської республіки озброєні банди арабів. — За останніми відомостями — ситуація уряду в Ливані ніби поправилася, бо в другому найбільшому тамошньому місті Тріполі, де вперше вибухли протиурядові заворушення, — збройні партизани піддались війську після кількагодинного бою, в якому буцім-то згинуло коло 20 осіб. Трудно перевірити вірогідність всяких таких вісток — додає західня преса.

Організують Комітет Конґресменів для Перевибору Ніксона в 1960 році

Вашинґтон. Два республіканські конґресмени Ал Морано з Коннектикату і Джім Фултон із Пенсилвенії почали організувати комітет „Конґресмени для перевибору Ніксона в 1960 році" і запрошують до нього всіх своїх республіканських колеґ. В Конґресі переважає між республіканцями думка, що якби Крайова Номінаційна Конвенція відбувалася тепер, то Ніксона вибрали б на кандидата на президента через акляманію. Та до 1960 року ще так далеко, і ще можуть зайти такі події, які не будуть прихильні Ніксонові. Якщо Гаролд Е Стассен стане губернатором Пенсилвенії, а Вільям Ф. Новленд губернатором Каліфорнії, то вони зі своїми численними делеґаціями можуть бути проти Ніксона. Стассен був проти Ніксона в 1956 році, а Новленд може бути сам кандидатом на президента. Деякі праві республіканці з колишньої групи сенатора Тефта ще не знають, чи будуть підтримувати Ніксона в 1960 році. Але два згадані конґресмени переконані в тому, що Ніксон переможе і на конвенції і під час президентських виборів, бо „він матиме 8 років підготови й досвід, чого не мав ні один із дотеперішніх кандидатів на президента ЗДА".

• РОЗШУКИ •

Пошукую свою тету Настуню БІГУН, дочку Кирила, а сестру Онуфрія, по першім мужеві Бургорд, по другому Наконечна. Походить зі Станиславова з передмістя Книгинич — перебувала у Филаделфії, а відтак перенеслася до Ню Йорку. Син її брата Онуфрія правдоподібно живе в Шикаґо. Хто знає про місце перебування, прошу писати: Stefan Bihun, 1841 W. Superior St., Chicago 22, Ill.

Пошукую Ярославу ТЕРЛЕЦЬКУ (дівоче називсько), дочку Стефана, роджена 1927 р. 20-го серпня в Фельштині. Хто знав би її адресу або вона сама прошу писати на адресу: Mykola Terlecky, 2125 Russell Avenue, Youngstown 9, Ohio. Заграничні часописи прошу про передрук.

Посмертні Згадки

АЛЕКСАНДЕР ДІССПЕРОВ, член Т-ва „Дніпро", Відд. 487 У.Н.Союзу в Ст. Пол. Мінн., помер несподівано дня 13-го травня 1958 р. о год. 7:30 рано. Залишив в смутку дружину та доньку в Німеччині (Наталка Ревуцька). Покійний був основником Відділу та заступником голови до 1958 р. Похорон відбувся в п'ятницю, 16. травня. Покійний нар. 27. березня 1894 р. — В. Й. П.!

Управа Відділу.

АНЕЛІЯ ДАЦІВ, членкиня Б-ва св. Йосафата, Відд. 217 УНСоюзу в Рачестері, Н. Й., померла 28-го березня 1958 р., по короткій недузі, на 66-му році життя. До Б-ва і УНС вступила 1924 р. Народжена 1892 р., в селі Гарта, пов. Березів, Зах. Україна. Полишила в смутку 2 доньки, Марію і Софію, 2 синів, Івана і Йосифа. Похорон відбувся 1-го квітня 1958 р., з пох. заведення до церкви св. Йосафата, при участі Родини, Знайомих і Членів Б-ва, на цвинтар Holy Sepulchre. — В. Їй П!

Г. Булавинець, рек. секр.

АНДРІЙ ГАЧАК, член Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 388 УНСоюзу в Честері, Па., помер 24-го квітня 1958 р., на 63-му році життя. Покійний походив зі села Білина Велика, Пов. Самбір, Зах. Україна. До УНСоюзу вступив 1926 р. Полишив у смутку дружину Юлію, 2 доньки, Розалію й Емілію, 2 синів, Петра і Володимира, 2 зятів, 1 невістку, 5 внуків, сестру Марію і брата Ілька. Похорон відбувся 28-го квітня 1958 р., з пох. заведення до укр. греко-кат. церкви. Тлінні Останки відпроваджено на Maculate Heart Cemetery. В. Й. П!

С. Воловняк, секр.

ТАРЗАН, ч. 4061. Зрадливе обличчя.

Через кілька тижнів Тарзан і Стів прощалися на пероні залізниці недалеко Браззевіллу, саме там, де вона звертала в напрямі до узбережжя...

І не встиг ще Гарріс відійти, як якийсь незнайомий промовив: — Вибачайте мені, але я чув, що ви збираєтеся в глибину Конго...

Тарзан обернувся. Вигляд людини був нібито приязний, але він знав, що за тими холодними очима ховається клопіт!